

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Grammatica Hebraeae Chaldaeaeqve Lingvae

Aurogallus, Matthaeus

Vitebergae, 1531

VD16 G 2553

Canon De Themate Verbi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69682](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69682)

משה לבוא אל אהל מועד כי שכן
 עליו הענין בכבוד יהיה מלא את המ
 הַמְשִׁיב Priorem syllabam perpetuo
 cum uides subscriptā, uero alterius
 syllabæ uox nonnunquam in ab ac
 centibus, conuertitur Psalmo primo,
 וְכִרְדָּה חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמִשְׁבֵּי לַיָּמִים
 וְשֵׁב Verbis autē א uel ה desinen
 tibus moris est pro in fine recipere.
 מֹשֶׁה לְמִקְוֵה הַיָּמִים Solomo in sententijs
 אֵל הָאָמֵר בְּאִשֶׁר עָשָׂה לִי בֵן אֶעֱשֶׂה לוֹ

CANON DE THEMA
 TE VERBI.

Mne thema primæ coniu /
 gationis trium est literarū,
 tertiæ personæ, præteriti
 D in tempo /

temporis, numeri singularis, indica-
ui modi, & masculini generis, ab illo
deinceps, reliquæ inflectiones, modi
tempora personæ, item et participia,
manant, per accessionem literarum
syllabarumque seruilium.

De seruilibus & literis & syl-
labis, quæ personas, genus,
numerum, in Præteri-
to tempore osten-
dunt.

¶ Si in fine adnotatur themati nihil
aliud quam genus immutat, quoni-
am foemini: est signum, vt אָפּוֹרָה

¶ Secundam facit personam singula-
rem verum duplicem ob vocem nō
nihil habet variationis, nam cum
mascu: cum; vero foemini generis
existit

existit vt עבֹרָה עבֹרָה

הי Syllaba primæ personæ singulari,
communis gene: ministrat vt, זבֹרָה
Sed in hac persona nonnunquam
accentus in uertere solent. Ionas
בַּהֲתַעֲסַתְּ עָלַי וּמַשִּׁי אֶת־יָתְוֹה זבֹרָה

ו Cū uoce quæ latinis u ualeat, tertiã
designat personam plura: communis
gene: vt בַּהֲרֹרָה Huius quoq; personæ
penultima syllaba per sepe in de/
mutatur Moses libro primo. מִבֵּל
אֲשֶׁר בַּהֲרֹרָה

הם Secundam constituit personam
plura: mascul: gene: vt הַלְבָתָם

הן Eandem absoluit eiusdem numeri,
sed diuersi gene: nempe foeminini vt
הַלְבָתָן

D iij

ג

אז Primam in plurali numero perso/
nam commu: gene: efficit, vt אָנֹכִי

PRAESENS TEMPVS.

LOco verborum praesentis
temporis, hebraeus sermo
participij vsutur, cum pro/
nominibus, quae ipsam rerum de/
monstrant personam, vt אָנֹכִי שׁוֹמֵעַ
אָתָּה שׁוֹמֵעַ תְּהֵא שׁוֹמֵעַ אֲנֹחָה שׁוֹ
שׁוֹמְעִים אֲתֵם שׁוֹמְעִים הֵם שׁוֹ
שׁוֹמְעִים

DE FORMATIONE PARTICIPIORVM
praesentis temporis.

QUod si post primam mox
thematicam literam, ו, cum api/
ce quo o significamus collocas, praesentis
temporis participium habebis,
in